

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2018. április 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X BV kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-288/18. sz. ügy)

(2018/C 276/26)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: X BV

Ellenérdeklő fél: Staatssecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a Kombinált Nomenklátúra (2007. január 1. és 2013. október 25. között hatályos szövegváltozatának) a 8528 51 00 és 8528 59 40 vámtarifaszámait, hogy a folyadékkristályos képernyővel (LCD) ellátott síkképernyők, amelyeket automatikus adatfeldolgozó gépből származó információk és az automatikus adatfeldolgozó géptől eltérő forrásból származó összetett videojelek visszaadására szántak és gyártottak, a speciális monitor egyéb objektív jellemzőitől és tulajdonságaitól függetlenül a KN 8528 59 40 vámtarifaszám alá sorolandók be, amennyiben méretüknél, súlyuknál és funkcionalitásuknál fogva nem alkalmasak a kis távolságról történő munkavégzésre? Van-e jelentősége e tekintetben annak, hogy a képernyő felhasználója (az olvasó), és azon személy, aki az automatikus adatfeldolgozó gépben az adatokat feldolgozza és/vagy oda beviszi, ugyanaz a személy-e?

Az Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg (Németország) által 2018. május 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Reiner Grafe és Jürgen Pohle kontra Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH és OSL Bus GmbH

(C-298/18. sz. ügy)

(2018/C 276/27)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg

Az alapeljárás felei

Felperesek: Reiner Grafe, Jürgen Pohle

Alperesek: Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Egy üzletnek a 77/187/EGK irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdése szerinti átruházását jelenti-e autóbuszjáratok üzemeltetésének egy busztársaság által egy másiknak a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítéléséről szóló 92/50/EGK irányelv⁽²⁾ szerinti odaítélési eljárás alapján történő átadása akkor is, ha az említett két társaság között nem került sor jelentős eszközök, különösen autóbuszok átruházására?

- 2) Az a feltevés, hogy az autóbuszok a szolgáltatások határozott időre szóló odaítélése esetén észszerű gazdasági döntés alapján koruk és a szigorúbb műszaki követelmények (károsanyag-kibocsátási értékek, alacsony padlós járművek) miatt már nem bírnak komoly jelentőséggel az üzlet értéke szempontjából, indokoltá teszi-e, hogy a Bíróság eltérjen 2001. január 25-i ítéletétől (C-172/99) olyan értelemben, hogy ilyen körülmények között a személyi állomány jelentős részének átvétele is a 77/187/EGK irányelv alkalmazhatóságával járhat?

⁽¹⁾ A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek és üzletrészek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1977. február 14-i 77/187/EGK tanácsi irányelv (HL 1977. L 61., 26. o.)

⁽²⁾ A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 209., 1. o., magyar kiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.)

A Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgium) által 2018. május 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – X kontra Belgischer Staat

(C-302/18. sz. ügy)

(2018/C 276/28)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Belgischer Staat

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2003/109/EK irányelv ⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének a) pontját, amely (többek között) úgy rendelkezik, hogy a harmadik ország állampolgárának a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megszerzéséhez bizonyítania kell, hogy maga és eltartott családtagjai számára „rendelkezik” stabil és rendszeres jövedelemforrásokkal, amelyek elegendők önmaga és családtagjai eltartására anélkül, hogy az érintett tagállam szociális segélyezési rendszerére szorulnának, hogy ezen a harmadik ország állampolgárának csak a „saját jövedelemforrását” kell érteni?
- 2) Vagy elegendő-e ezzel kapcsolatban, hogy a jövedelemforrások a harmadik ország állampolgárának a rendelkezésére állnak, e jövedelemforrások eredetére vonatkozóan támasztott bármilyen követelmény nélkül, így e jövedelemforrásokat a harmadik ország állampolgára számára következésképpen valamely családtag vagy egyéb harmadik személyek is rendelkezésre bocsáthatják?
- 3) Az utóbbi kérdésre adott igenlő válasz esetén, elegendő-e ebben az esetben valamely harmadik személy által vállalt költségviselési kötelezettség, amellyel e harmadik személy annak biztosítására kötelezi magát, hogy az a kérelmező, aki a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megadását kérelmezi, „maga és az általa eltartott családtagjai számára stabil, rendszeres és elegendő forrásokkal rendelkezik, így a hatóságoknak nem kell viselniük e költségeket”, annak bizonyítása céljából, hogy a kérelmező rendelkezik jövedelemforrásokkal a 2003/109/EK irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében?

⁽¹⁾ A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv (HL 2004. L 16., 44. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 6. kötet, 272. o.)